

ЗНАЧЕНИЕТО НА ПАМУЧНАТА ИНДУСТРИЯ ЗА БЪЛГАРСКОТО НАРОДНО СТОПАНСТВО

Значението на индустрията не се измърва само по количеството на производството, което тя дава. То наистина се има предвид при оценката на стопанските блага, но производството изразява само ръста, обема на индустрията.

По-важно е отражението, което индустрията дава въ общия стопански животъ на страната и нейната връзка съ другите гранки на това стопанство. Това може да ни служи като основа, когато се измърва и отрежда значението на известна индустрия.

Отъ тукъ изхождатъ и пжтищата, по които предимно трѣбва да върви по-нататкъ индустрията. Единъ пжтъ, и той е най-важниятъ, е този, който държи тѣсна връзка съ мѣстните сурови материали, тѣхното пълно използване, насърчение на тѣхното производство и гарантиране на изкупуването имъ отъ индустрията.

Така се разви английската вълнено-тъкачна индустрия съ изобилна, висококачествена австралийска вълна, а следъ това съ мѣстни вълнени предачници. По тоя пжтъ се създаде и химическата индустрия на анилинови бои въ Германия, индустрията на петролните деривати въ Ромъния, копринената индустрия въ Франция и др.

Пжтътъ на развитието на нашата памучна индустрия се очерта въ тая посока още отъ основаването ѝ. Нѣкои памучно-тъкачни фабрики побързаха да свържатъ производството си още отъ самото начало съ производството на собствени прежди. Имаше отъ друга страна предачни фабрики, които пжкъ за по-рационалното използване на произведените прежди откриха и тъкачници. И се създадоха условия за производство на мѣстенъ памукъ, който въ последните години замѣсти други по-малощени земеделски култури. Днесъ вече памучно-предачната индустрия изкупува цѣлото производство на български памукъ. А то не е малко: за 1936 година отъ 292,280 декара сж добити 6,229,600 кгр. неомоганенъ памукъ или 2,879,000 кгр. омоганенъ памукъ, който изцѣло е изкупенъ отъ предачната индустрия.

Съ тая връзка между индустрията и

земеделieto се подкрепя земеделският стопанинъ съ повече отъ 100 милиона лева годишно. И всѣка година доходътъ отъ тая нова индустриална култура ще се увеличава, защото мѣстниятъ памукъ сега задоволява едва една четвъртъ отъ нуждите на фабриките, които консумиратъ годишно 10—11 милиона килограма памукъ.

Тука се открива една широка възможностъ за производство на памукъ, което ще създаде благосъстояние на южните предѣли на нашата страна.

Така трудътъ на земеделеца намира опора въ индустрията и отъ тѣхната взаимна производствена дейностъ се облича българското население.

А производствената дейностъ на памучната индустрия отъ година на година се увеличава.

Днесъ вече въ страната има 28 предачници съ 147,000 вретена, 60 тъкачни предприятия съ 3,800 стана, 65 плетачни и чорапни предприятия съ 760 машини, 14 пасмантерийни предприятия съ около 550 машини и 2 предприятия за шевни конци.

Това сж 170 предприятия съ едно годишно производство за 1,340,000,000 лева или близо една четвъртъ отъ цѣлото производство на българската индустрия. То обхваща цѣлото памучно облѣкло на населението. Така, за 1936 година, българската памучна индустрия е произвела:

памучни прежди	8,812,000	кгр.
памучни платове	26,290,000	метра
дамски чорапи	82,000	дузини
мжжки чорапи	87,000	дузини
детски чорапи	49,000	дузини
памучно трико	750,000	кгр.
шевни конци	3,137,000,000	метра
пасмантерия — по стойност за около	40,000,000	лева

Това мѣстно производство е тѣсно свързано съ поминъка не само на земеделеца, който произвежда памука. За него сж нуждни вжглища, електрическа енергия, спомагателни материали, дѣски и хартия за